

Nr 104

L a g

om ändring i sjukvårdslagen den 6 juni 1962 (nr 242);

given Stockholms slott den 7 maj 1965.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra vederligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 9 § 1—3 mom., 11 § 4 mom. och 12 § sjukvårdslagen den 6 juni 1962 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

9 §.

1 mom. I landstingskommun eller stad som ej tillhör landstingskommun utövas ledningen av den sjukvårdande verksamheten enligt denna lag av en sjukvårdsstyrelse. Ledamöter och suppleanter i sjukvårdsstyrelsen väljas av landstinget eller stadsfullmäktige till det antal landstinget eller fullmäktige bestämmer. Antalet ledamöter må dock icke vara under fem. Valet skall vara proportionellt om det begäres av minst så många väljande som motsvara det tal vilket erhålles, om samtliga väljandes antal delas med det antal personer valet avser, ökat med 1. Om förfarandet vid sådant proportionellt val gälla särskilda föreskrifter. Sker val av suppleanter icke proportionellt, skall även bestämmas den ordning i vilken suppleanterna skola inkallas till tjänstgöring.

Landsting må besluta, att landstingskommunens sjukvårdsstyrelse skall utgöras av förvaltningsutskottet eller viss avdelning av utskottet.

¹ Prop. 1965: 61; KU 20; Rskr 210.

2 mom. För sjukvårdsstyrelse äga i landstingskommun bestämmelserna i 43—51 §§ och 54 § fjärde stycket landstingslagen, i Stockholm bestämmelserna i 51 § kommunallagen för Stockholm och i annan stad som ej tillhör landstingskommun bestämmelserna i 32—42 §§ och 45 § andra och tredje styckena kommunallagen motsvarande tillämpning. I protokoll behöver dock upptagas endast förteckning över närvarande ledamöter och beslutet i varje ärende.

För sjukvårdsstyrelsen i Stockholm gäller dessutom vad stadsfullmäktige föreskriva med iakttagande av bestämmelserna i kommunallagen för Stockholm.

3 mom. Till sammanträde med sjukvårdsstyrelse skola kallas sjukvårdsdirektör eller, om sådan icke finnes, landstingsdirektör samt länsläkaren eller förste stadsläkaren. Om landstinget eller stadsfullmäktige bestämma det, skall även annan som har att föredraga sjukvårdsärenden inför landstingskommunens eller stadens styrelse kallas till sådant sammanträde.

Den som inställer sig vid sammanträde på kallelse enligt första stycket äger deltaga i sjukvårdsstyrelsens överläggningar men icke i besluten samt få sin mening antecknad till protokollet.

Till sammanträde med sjukvårdsstyrelse vid vilket sjukvårdsärende av större vikt är avsett att förekomma skall beroende på ärendets art kallas antingen en överläkare eller en provinsialläkare eller stadsdistriktsläkare med rätt för honom att deltaga i överläggningarna men ej i besluten och att få sin mening antecknad till protokollet. Styrelsen skall för viss tid utse en överläkare och en provinsialläkare eller stadsdistriktsläkare inom sjukvårdsområdet att stå till förfogande för detta ändamål.

11 §.

4 mom. Beträffande särskilt — — — tillämpning, nämligen för direktion i landstingskommun vad i 43, 44 och 46—51 §§ landstingslagen är föreskrivet med avseende å förvaltningsutskottet och i 54 § fjärde stycket samma lag i fråga om där avsedd nämnd samt

för direktion — — — avsedd nämnd.

För särskilt — — — lag föreskriva.

12 §.

Till sammanträde med direktionen skola sjukvårdsdirektör eller, om sådan icke finnes, landstingsdirektör samt sjukhusdirektör, styresman, chefsläkare och sjukhusintendent kallas med rätt att deltaga i överläggningarna men ej i besluten samt att få sin mening antecknad till protokollet.

Enahanda befogenhet — — — denna personal.

Vad sålunda — — — som direktion.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1966.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 7 maj 1965.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Socialdepartementet)

SVEN ASPLING

7

